

1063.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 18 grudnia 1922 r.

w przedmiocie dalszego przedłużenia okresu zawieszenia reglamentacji obrotu wewnętrznego i zewnętrznego węglem kamiennym i brunatnym, koksem i brykietami węglowymi produkowanymi na ziemiach górnośląskich Województwa Śląskiego.

Na podstawie § 6 rozporządzenia Rady Związkowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 24 lutego 1917 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. № 35 str. 167 poz. 5725) oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1922 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia Rady Związkowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 24 lutego 1917 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. № 35 z 1917 r. poz. 5725) i rozporządzenia Ministra Gospodarki Rzeszy z dnia 15 sierpnia 1920 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. № 176 z 1920 r. poz. 7737) — (Dz. U. R. P. № 49 poz. 433) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 września 1922 r. w przedmiocie przedłużenia okresu zawieszenia reglamentacji obrotu wewnętrznego i zewnętrznego węglem kamiennym i brunatnym, koksem i brykietami węglowymi produkowanymi na ziemiach górnośląskich Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 82 poz. 730) wprowadza się następującą zmianę:

w § 1 powołanego rozporządzenia końcowe wyrazy: „przedłuża się do dnia 31 grudnia 1922 r. włącznie” zastępuje się wyrazami: „przedłuża się na czas aż do odwołania”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go stycznia 1923 r.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

Henryk Strasburger

1064.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 20 grudnia 1922 r.

o podniesieniu opłat za świadectwa złotnicze.

Na mocy art. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz organizacji urzędów probierczych na obszarach b. zaborów austriackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 70, poz. 470) zarządza się co następuje:

§ 1. § 7 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 sierpnia 1920 roku (Dz. U. R. P. № 85, poz. 566) wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu otrzymuje brzmienie następujące: 1) złotnicy, 2) handlujący wyrobami złotniczymi, 3) wytapiające złota i srebra (rafinerzy), 4) handlujący złotem i srebrem w stanie materiału surowego lub półsurowego, jak zlewki, sztaby, łom, metale dla celów dentystycznych i t. p., 5) zegarmistrze, 6) antykwariusze handlujący starymi złotem i srebrnymi wyrobami, 7) lombardy, sale licytacyjne i sklepy komisowe, 8) sklepy galanteryjne, dewocyjne i t. p., handlujące jakimkolwiek artykułem złotniczym i wogóle wszystkie osoby, oraz firmy wytwarzające przedmioty złote i srebrne lub handlujące temiż przedmiotami, obowiązane są złożyć we właściwym Urzędzie Probierczym raz na rok w styczniu wymaganą deklarację i otrzymać świadectwo złotnicze.

§ 2. Za świadectwa złotnicze pobiera się opłaty, a mianowicie:

a) od handlujących złotem i srebrem w stanie materiału surowego lub półsurowego, jak zlewki, sztaby, łom, metale szlachetne dla celów dentystycznych oraz od wytapiaaczy złota i srebra (rafinerów) 100.000. mk.

b) od przemysłowców:

Wykupujących świadectwa przemysłowe dla przedsiębiorstw przemysłowych	We wszystkich miejscowościach	w Warszawie	w miejscowościach k l a s y			
			I	II	III	IV
I kategorii	250.000					
II „	165.000					
III „	83.000					
IV „	25.000					
V „	9.000					
VI „		7.000	6.000	5.000	4.000	3.000
VII „		2.800	2.200	1.800	1.200	800
VIII „		1.000	800	600	400	300

c) od handlujących wyrobami ze złota i srebra:

Wykupujących świadectwa przemysłowe dla przedsiębiorstw handlowych	We wszystkich miejscowościach	w Warszawie	w miejscowościach klas			
			I	II	III	IV
I kategorii	83.000					
II „		31.250	26.250	21.250	16.250	11.250
III „		8.750	7.500	6.250	5.000	3.750

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

Henryk Strasburger

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

1065.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 23 grudnia 1922 r.

w sprawie taryfy na przewóz towarów w ruchu tymczasowym na budującej się linii Kutno — Zgierz.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Na budującej się linii kolejowej Kutno—Zgierz zostaje dopuszczony, do czasu otwarcia ruchu normalnego, przewóz towarów na podstawie przepisów poniższych:

- 1) przewóz towarów, należących do właścicieli prywatnych, odbywa się tylko w miarę możliwości, o ile przewóz podobny nie przeszkadza budowie kolei, za zezwoleniem;
- 2) zezwoleń na przewóz udzielają: prezes dyrekcji budowy względnie odnośni naczelnicy jej oddziałów;
- 3) po otrzymaniu pozwolenia na przewóz należy zamawiać wagony na stacjach końcowych Kutno lub Zgierz, na ogólnych zasadach t. j. piśmiennie z pobraniem kaucji. Wagony dostarczane będą w zależności od posiadania wolnego taboru;
- 4) przewóz jest dokonywany tylko w ładunkach wagonowych na zasadzie listu przewozowego, zaopatrzonego w napis: „Dla ruchu tymczasowego na budującej się linii Kutno-Zgierz”;
- 5) za przewóz wagonu ładownego lub próżnego od stacji Kutno albo Zgierz do miejsca wy-

ładowania, lub naładowania i z powrotem, pobiera się, bez względu na odległość po mk. 72.000 za wagon dwuosiowy przy zamawianiu wagonu;

- 6) kolej nie ponosi żadnej odpowiedzialności za terminowość dostawy, jak również za straty wynikłe wskutek zaginięcia, braku wagi lub uszkodzenia przesyłki;
- 7) nadawcy przysługuje prawo wyznaczenia dozorczy, towarzyszącego ładunkowi, za którego przejazd kolej osobnej opłaty nie pobiera;
- 8) naładowania i wyładowania wagonu dokonywa nadawca, względnie odbiorca przesyłki. Czynności ładunkowe powinny być dokonane w ciągu 6 godzin od chwili podstawienia wagonu. Za czas przetrzymania wagonu, stwierdzony przez funkcjonariuszy dyrekcji budowy, stacja, przyjmująca wagon z powrotem, pobiera postojowe w wysokości 8.000 mk. za każdą rozpoczętą dobę (24 godziny) po upływie terminu wolnego od postojowego i za jeden wagon;
- 9) w razie uszkodzenia wagonu podczas czynności ładunkowych, wysokość odszkodowania winna być określona i pobrana dodatkowo od osoby, która wagon zamówiła, na stacji Kutno lub Zgierz;
- 10) jeżeli uszkodzenie wagonu nastąpi na miejscu naładunku, lub wyładunku na linii i wagon wysłany być nie może, to wysokość odszkodowania określa naczelnik odnośnego oddziału dyrekcji budowy.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1923 r.

Minister Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

Henryk Strasburger